

FARSKÁ RODINA

ROČNÍK VII. ČÍSLO 4. DECEMBER 2017

TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVESKÝCH KATOLÍKOV

**...AK ČLOVEK DOVOLÍ,
ABY KRISTUS ŽIL V JEHO SRDCI,
NEBUDE TO NIKDY L'UTOVAŤ...**

**SKAUTING
V NAŠEJ
FARNOSTI**

4-6

**AUTORITA
RODIČOV**

7

**ROZHOVOR
SO SPIŠSKÝM
DEKANOM**

10-13

EMANUEL BOH S NAMI

Čo vlastne znamenajú Vianoce?
Čo znamenajú pre vás?

DANIEL LYSÝ, šéfredaktor

Každoročne si počas Vianoc všimam, že stále viac a viac ľudí stráca pojem o ich pravom význame. Skúsme si to na chvíľu predstaviť: vysvetielkované námestie, ulice, parkoviská pri nákupných centrách, uličky medzi regálmi, ľudský zhon na každom rohu, vianočné koledy v podaní zahraničných interpretov, reklamy na štedré paušály, ktoré na vás vyskakujú z televízora,... Nečudo, že strácame chuť po Vianociach. Do našich srdiec sa postupne vkráda apatia a smútok. Nevieť, či to zažívate aj vy, ale mne sa stáva dosť často to, že mi známi pri debata o Vianociach rozprávajú o tom, ako sa tešia, keď ten „cirkus konečne skončí.“ A keď skončí, začne sa ďalší (trikrát horší) hon na ľudí s povianočnými výpredajmi. Najneuveriteľnejšie na tom všetkom však je, ako ľahko sa tým šialenstvom dokážeme nechať oklamať. Ktosi sa usiluje okradnúť nás o najnádhernjšie sviatky, aké máme, a zaujíma nás o ešte vôbec?

Nie nadarmo sa hovorí, „aký máš advent, také budeš mať aj Vianoce“ alebo „ak nepoznáš advent, nepoznáš ani Vianoce“ (mimochodom, všimli ste si, že v médiách advent neexistuje?).

Emanuel – Boh s nami – prichádza k nám aj tento rok. Bez ohľadu na to, čo sa deje v politike, v ekonomike, v spoločnosti a v celom svete. Prichádza v tichu, chudobe, nebadane, pod rúškom noci, v podobe malého bezbranného dieťaťa, ktoré otvára náruč so smädcom po ľudskej nehe a láske,...po našej láske. On je a vždy bude Boh s nami, lebo nám to sľúbil.

Aká bude naša odpoveď? Čo mu povieme, keď počas sviatkov prídeme k Betlehemu?

„Ježiš, prosím ťa, príď do Betlehema môjho srdca, lebo ty si mojím najväčším darom. Narod sa vo mne aj v tieto Vianoce. Nedovoľ, aby moje srdce ostalo bez teba. Ty, ktorý si Emanuel, ostaň so mnou, očisti vo mne falošný obraz Vianoc ako si kedysi očistil chrám od predavačov a naplň moju prázdnotu svojou radosťou, svojím životom.“ •

DOBRÁ NOVINA

Aj tento rok k vám môže počas vianočných sviatkov zavítať kolednícka skupinka s Dobrou novinou, konkrétne 26.12. 2017. V prípade záujmu je potrebné sa zapísať na zoznam na bočných oltároch v kostoloch.

eRko koledníci, Veronika Kovalčíková

PLÁN PREDMANŽELSKÝCH NÁUK NA ROK 2018

MORÁLNA ETIKA o 8:00 hod.	VIEROUKA o 8:00 hod.	MORÁLKA o 8:00 hod.	SVIATOSTI o 8:00 hod.
	13.1.	20.1	27.1.
17.2.	3.2.	10.2.	24.2.
	3.3.	10.3.	17.3.
7.4.	14.4.	21.4.	28.4.
	12.5.	19.5	26.5.
2.6.	16.06.	23.6.	30.6.
	7.7.	14.7.	21.7.
4.8.	11.8.	18.8.	25.8.
	8.9.	22.9.	29.9.
6.10.	13.10.	20.10.	27.10.
	3.11.	10.11.	24.11.

- Jednotlivé náuky prebiehajú v pastoračnej miestnosti farského úradu.
- Na náuky nie je potrebné hlásiť sa vopred.
- Žiadosť zo štátnej matriky, krstné listy, licencie, údaje o svedkoch, potvrdenia o absolvovaní náuk a iné potvrdenia je nutné doložiť **najneskôr 3 mesiace pred sobášom!**
- Sobášia kapláni farnosti SNV. Na každý sobáš je automaticky určený aj pán organista.
- *Kostol je posvätné miesto na slávenie liturgie Cirkvi.* V SNV **nie je dovolené sypať v priestoroch kostola lupene, ryžu, hrach, atď' ...**
- Piatok je dňom pokánia, lebo v ten deň zomrel za každého z nás Ježiš Kristus. **V piatky nesobášime.**

PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE 2018

Termíny prvého sv. prijímania pre jednotlivé ZŠ

V nedeľu 6.5.2018:

- o 8,30 ZŠ Ul. Ing. Kožucha,
- o 11,00 ZŠ Cyrila a Metoda a ZŠ Levočská.

V nedeľu 13.5.2018:

- o 8,30 ZŠ Nad Medzou a ZŠ Komenského,
- o 11,00 ZŠ Z. Nejedlého a ZŠ Lipová.

KRSTNÉ NÁUKY 2017/2018

2017

- 31. december (nedeľa)
o 10:30 (sv. omša)

2018

- 13. január (sobota) o 11:30
- 14. január (nedeľa)
o 10:30 (sv. omša)
- 27. január (sobota) o 11:30
- 10. február (sobota) o 11:30
- 11. február (nedeľa)
o 10:30 (sv. omša)
- 24. február (sobota) o 11:30
- 10. marec (sobota) o 11:30
- 11. marec (nedeľa)
o 10:30 (sv. omša)
- 24. marec (sobota) o 12:00
- 7. apríl (sobota) o 11:30
- 8. apríl (nedeľa)
o 10:30 (sv. omša)
- 21. apríl (sobota) o 11:30
- 5. máj (sobota) o 11:30
- 19. máj (sobota) o 11:30
- 20. máj (nedeľa)
o 10:30 (sv. omša)
- 2. jún (sobota) o 11:30
- 17. jún (nedeľa)
o 10:30 (sv. omša)
- 30. jún (sobota) o 11:30

Krstná náuka pre rodičov a krstných rodičov sa koná v soboty, v ktoré sa vysluhuje krst (aj pre tých, ktorí majú krst pri nedeľnej svätej omši) vždy o 8:00 v pastoračnej miestnosti farského úradu. •

BOH VIE, AKÉ JE BYŤ ČLOVEKOM

Čo všetko máme? A nemôžeme to stratiť? Skúsme porozmýšľať. Poradím len toľko, že ide o spoločnú vec pre nás všetkých.

Milí farníci, kalendárny rok sa nám blíži k svojmu záveru. Čo všetko v ňom zanechávame? Radosti, starosti – to sa nám spája s každoročným bilancovaním. Klasika. O pár dní budeme už len spomínať aké to bolo v roku 2017. Predpokladám, že viete, že sme o ďalší rok bližšie k večnosti. Možno pri takomto prehodnocovaní života nemáme veľa dôvodov na úsmev. A možno sa mýlim. Avšak, kým žijeme, vždy je tu nádej. Nový rok prináša nové výzvy a túžby do srdca. Vykročme s Kristom!

On vie, aké je byť človekom. A nielen to. On, Kristus, prichádza **k nám – kvôli nám**. Záleží mu na nás. V živote môžeme (stratiť) prísť o všeličo... Lenže nikdy nie o Boží zámer s nami. Boh sa nezrieka človeka, aj keď sa človek zrieka Boha. V udalostiach o narodení Pána Ježiša (to je podstata Vianoc – narodenie Ježiša Krista) čítame, že Boh sa nezrieka lásky k ľuďom ani vtedy, keď ho vlastní neprijali a odmietli. Boh svoju lásku nikdy neodvolá. A my, kým nevieme, že sme milovaní, máme len malú schopnosť milovať iných – nehovoriac o láske k tým, ktorí nás samých odmietli a neprijali. Kristus miluje každého človeka rovnako veľkou láskou. Aj Teba, aj mňa. Znamená Božej lásky sú všade okolo nás, ale

nájsť ich môžeme len očami viery. Možno na začiatok stačí povedať iba: „Príď, Pane“.

Emeritný pápež Benedikt XVI. pri jednej svojej návšteve v Španielsku povedal:

Nesení vierou v Krista, usilujme sa spoločne ukázať svetu tvár Boha, ktorú je láska. Iba on je odpoveďou na ľudskú túžbu po plnosti (po šťastí). To to je veľká úloha: ukázať všetkým, že Boh je Bohom pokoja – a nie násilnia, slobody – a nie donútenia, svornosti – a nie sváru. Boh je pravou mierou človeka. Predstavujeme svetu Boha, ktorý je priateľom ľudí, a pozývame ľudí, aby boli priateľmi Boha. Ak človek dovolí Bohu, aby vstúpil do jeho života a sveta, ak dovolí, aby Kristus žil v jeho srdci, nebude to nikdy ľutovať, ale zakúsi dokonca radosť, že môže mať účasť na jeho živote a nekonečnej láske. Iba tam, kde jestvuje láska a vernosť, rodí sa a trvá pravá sloboda.

A preto každý okamih nášho života prežívajme s Kristom. Emanuel – Boh je s nami. Je tu. Nebojme sa. Prijmime ho s nádejou a dajme tak zmysel nášmu životu.

Veď Láska prišla k nám...

Prajem všetkým požehnané sviatky Narodenia Pána a šťastný nový rok.

Tomáš Lieskovský, kaplán

ODPOVEĎ NA FATIMSKÚ VÝZVU

Svedectvo

Rok 2017 stále rezonuje ako rok 100-tého výročia fatimských zjavení. Kresťanské médiá doposiaľ publikovali i vysielali mnoho relácií približujúcich podstatu fatimských zjavení i odkaz FATIMY. Ani

svetské vydavateľstvá či televízie nezaostávali. Každý z nás – veriaci i neveriaci bol „vyrušený“ výzvou, ktorú tlmochili fatimské deti slovami i životom.

Hrстка žien z našej farnosti – pani Dzurillová, pani Lukaščíková, pani Hricová, pani Kubovčíková a ďalší, ktorí mali záujem, sa rozhodli, že popri účasti na far-

skej, či osobnej modlitbe ruženca sa každého trinásteho v mesiaci budú modliť všetky štyri ružence naraz, spoločne, striedavo v jednotlivých rodinách a to výhradne k úcte Panny Márie a na jej úmysly.

Veríme, že Matka Božia použije túto malú obeť na veľké veci.

Viera Kubovčíková

AKTUÁLNE

Skauti v meste / Autor: Mária Dirgová

SKAUTING V NAŠEJ FARNOSTI

V predchádzajúcom čísle FR sme priniesli stručný pohľad na skauting a fakty aj zaujímavosti, ktoré súvisia s jeho vznikom, rozvojom, osobnosťami aj „životom“. Niektorí z nás (vrátane mňa) si povedali, škoda, že som nikdy nebol/a súčasťou nejakého skautského tímu...

LUCIA SMOLEJOVÁ
KATARÍNA MITRÍKOVÁ

Človek naozaj potrebuje kamarátstvo, spoločensvo, dobrodružstvo aj isté pravidlá, aby sa formoval a zároveň je v každom z nás určitá túžba prežívať svoj život s ľuďmi, ktorí zmýšľajú podobne. Na druhej strane sú v Spišskej Novej Vsi aktívni členovia skautských skupín, ktorí vedú presne, o čom je život skauta a prináša im to radosť aj naplnenie.

Ako je to teda so skautingom v našom meste?

V Spišskej Novej Vsi pôsobí 75. zbor o.b. Jána Vojtaššáka a má okolo 100

členov v piatich oddieloch. Zborovým vodcom je MUDr. Tomáš Mitřík.

Dve a viac družín tvoria oddiel, ktorý je základnou výchovnou jednotkou. Takúto jednotku vedie oddielový vodca v spolupráci s radcami jednotlivých družín. Spolu s ďalšími dospelými pomocníkmi tvoria oddielovú radu, ktorá sa pravidelne schádza a rokuje i diskutuje o otázkach programu, výchovy a organizácie. Naše oddiely sa stretávajú v klubovni, ktorá sa nachádza v blízkosti futbalového štadióna. Ak sa niekto chce stať členom niektorého oddielu, stačí kontaktovať jeho vodcu.

Spišskonovoveský zbor má päť skautských oddielov – dva oddiely skautov, jeden oddiel skautiek, oddiel vlčat a včielok a napokon oddiel skautských rodín.

1. oddiel skautov Chaosáci: je to chlapčenský oddiel, ktorého členmi sú chlapci a muži od 8 do 27 rokov. Plánujú aj realizujú rôzne akcie – výchovné aj dobrodružné, na chatách aj v rámci letných táborov. Samozrejme, družiny skautov sa stretávajú jedenkrát do týždňa. Súčasťou Chaosákov sú tieto družiny: Sokoly, Netopiere, Rysy.

Oddielovým vodcom je Jakub Demočko a oddielovým radcom Denis Čuchran.

Skautský tábor / Autor: Mária Dirgová

Betlehemské svetlo / Autor: Mária Dirgová

2. oddiel skautov Masňáci: je to tiež chlapčenský oddiel s členmi od 6 do 26 rokov, organizujú rôzne výlety, víkendové výpravy aj letný tábor. Jednotlivé družiny sa takisto stretávajú raz týždenne. Ide o tieto družiny: Medvede Grizly, Mamuty, Kuny, Pandy.

Oddielovým vodcom je Pavol Marcinčin a zástupca vodcu Bruno Jakubov.

4. oddiel skautiek Profesionálky: je to jediný dievčenský skautský oddiel v našom meste. Má približne 30 členiek vo veku od 6 do 25 rokov. Ich činnosť zahŕňa prácu aj hru s deťmi a výchovu ku skautským ideálom. Organizujú výlety, víkendové akcie aj letný tábor. Jednotlivé družiny sa tiež stretávajú raz týždenne.

Družiny: Veveričky, Zebry, Surikaty.

Oddielovým vodcom je Terézia Marcinčinová a zástupca vodcu Bruno Jakubov.

7. oddiel Rodzinkare: členmi sú rodiny z nášho mesta, ktoré sa stretávajú spolu na rôznych akciách a radosť zo spoločenstva prechádza z generácie na generáciu.

Z postrehov Katky Mitříkovej

Skauting - to sú kamaráti, priatelia a spoločenstvo ľudí, ktorí zdie

lajú podobné hodnoty. Vyrastať v skautskom oddiele znamená chopiť sa šance žiť naplno, zažiť dobrodružstvo a využiť voľný čas plnohodnotne. Byť aktívny a nájsť vlastné miesto vo svete.

Ako pracujú a trávia čas skauti v Spišskej?

Skauting v Spišskej Novej Vsi má vyše 25-ročnú tradíciu a zažilo ho stovky mladých ľudí a detí nášho mesta.

Čo teda naši skauti a skautky bežne podnikajú? Každý týždeň počas školského roka sa družiny (skupiny detí v približne rovnakom veku) stretávajú v klubovni na schôdkach. Občas podniknú jednodňový výlet, niekoľkokrát do roka aj víkendovú výpravu. Všetci členovia zboru sa stretávajú na väčších podujatiach, napr. na skautských Vianociach pre rodičov a verejnosť, na oslavách sv. Juraja – patróna skautov alebo pri rozdávaní Betlehemskeho svetla. V letných mesiacoch by ste našich skautov a skautky určite našli v skautskom tábore – túto skúšku samostatnosti a vynaliezavosti si nenechá ujsť asi žiaden skaut. Skautský tábor je vyvrcholením programu skautského roka a pre deti je nesmierne zážitkom! Jeden z dní tábora je venovaný návštevam, takže si ho môžete prísť okúsiť aj Vy.

Čomu sa venujú?

Skautskí dobrovoľníci a dospelí sa činnosťou v menších skupinkách, prostredníctvom hier, učením sa činnosťou, pobytom v prírode a skrze iné metódy venujú rozvoju detí a mladých.

Našu činnosť mnohí poznajú najmä z toho, že nás vidia mnohokrát jednoducho sa hrať. Skautský vedúci oblečený v kostýme Hobita pobehuje po uliciach nášho mesta. Asi zvláštny pohľad pre nezainteresované pozorujúce osoby. Ak sa však na to pozrieme zblízka, zistíme že Jožko (vedúci) si pripravil túto hru, aby naučil deti, ako sa orientovať v našom meste pomocou mapy, aby ich trochu prevetral a behom aj inými aktivitami fyzicky zocelil, aby im priblížil históriu nášho mesta a aby sa deti v skupinke naučili spoločne a charakterne spolupracovať pri plnení úloh. A to všetko je obalené aj v šate Hobita – Hry s premysleným cieľom v mladšom veku a plnenie projektov a osobných výziev v staršom veku – to je príťažlivá cesta k osobnému rastu, samostatnosti, schopnosti presadiť sa, formovať si svoj názor, tímovo spolupracovať, schopnosť komunikovať, viesť skupinu ľudí a rozhodovať sa v krízových situáciách. Skauti a skautky sa snažia tvoriť lepší

Krížová cesta na Veľký piatok / Autor: Mária Dirgová

svet tým, že berú vlastný život do svojich rúk.

Čo je úlohou vedúceho?

O deti sa starajú vedúci, ktorí majú zodpovednosť za bezpečné vedenie detí, napĺňanie výchovných cieľov skautingu a celkové bezproblémové fungovanie oddielu. Práca dospelých v skautskom hnutí je založená na dobrovoľníckej báze, no zároveň na každom z nich kladie zodpovednosť za program, výchovu a bezpečnosť členov svojho oddielu. Pod vedením dobrovoľníkov a dospelých skautských vedúcich deti a mladí napredujú a rozvíjajú sa, aby sa stali aktívnymi členmi spoločnosti, duchovne bohatými, príjemnými a slobodne rozvinutými ľuďmi.

Vedúci využívajú metodiky skautského programu a berú ohľad na špecifické záujmy a potreby detí. Okrem toho sú pre deti v prvom rade dobrými priateľmi, skautskými bratmi a sestrami a tými, s ktorými prežívajú nezabudnuteľné dobrodružstvá.

Ako sa možno stať skautom v našom meste?

Ak sa Vám myšlienka skautingu zapáčila a vaša ratolesť je rovnako nadšená z dobrodružstva skautingu, neváhajte a pošlite nám email na 75zbor@scouting.sk.

Poskytneme Vám základné informácie o fungovaní skautingu v našom meste, kedy a kde sa skauti stretávajú, ako to v skautingu chodí a odpovieme na vaše otázky.

Ročný členský príspevok v Spišskej Novej Vsi sa pohybuje okolo 10 - 15 Eur a zahŕňa registráciu do Slovenského skautingu (7 Eur ročne) aj prostriedky na zabezpečenie fungovania oddielu. S registráciou majú deti nárok zdarma na časopis pre svoju vekovú kategóriu.

Deti a mládež registrované v Slovenskom skautingu sú na všetkých akciách na Slovensku aj v zahraničí úrazovo poistené. V prípade, že podnikáme víkend v horskom prostredí alebo cestujeme do zahraničia, rodičia sú upovedomení o obstaraní dodatkového poistenia pre ich ratolesť.

PS: Ste dospelí a máte chuť sa zapojiť? Tiež nám dajte o sebe vedieť :)

Skautský sľub

Sľubujem na svoju česť, že sa vynasnažím zo všetkých síl:

1. plniť si povinnosti voči Bohu i vlasti;
 2. pomáhať v každom čase svojim bližným;
 3. dodržiavať skautský zákon.
- Tak mi Pán Boh pomáhaj!

Skautský zákon

1. Na skautovu česť sa dá spoľahnúť.
2. Skaut je verný a oddaný.
3. Skaut je osožný a pomáha iným.
4. Skaut je priateľom všetkých ľudí dobrej vôle a bratom každého skauta.
5. Skaut je zdvorilý.
6. Skaut je ochrancom prírody a cenných ľudských výtvorov.
7. Skaut je poslušný voči rodičom, predstaveným a vodcom.
8. Skaut je veselej mysle.
9. Skaut je šetrný a hospodárny.
10. Skaut je čistý v myšlienkach, slovách a skutkoch.

Denný príkaz: *Denne vykonať aspoň jeden dobrý skutok!*

KAM SA VYTRATILA AUTORITA RODIČOV?

MONIKA DOBROVSKÁ

Stať sa rodičom nie je až taký problém, ale byť dobrým rodičom, už také jednoduché nie je. Často si kladiem otázku, či dobre vychovávam svoje deti. Každé z nich je iné, no všetci sú konfrontovaní s dnešným svetom, v ktorom kresťanské ideály – láska k blížnemu, ochota pomôcť, spolupatričnosť – nemajú miesto. Úspešnými bývajú tí, čo majú široké lakte.

Začiatky sú dôležité

Začína to už od najmenšieho veku. Snažíte sa držať nejakých zásad, ale vaše okolie má iné priority. Napríklad ťažko vysvetlíte malým deťom, že v kostole sa neje, keď dieťa vedľa vás celú omšu chrúme piškóty jednu za druhou. Vtedy sa stávate tým najhorším rodičom, ktorý svojmu dieťaťu nič nedopraje. Zmeníte svoje zásady, kvôli tla-ku okolia?

Len hranice nám dávajú pravú slobodu

Myslím, že každý z nás rodičov by mal mať jasné hranice, čo svojmu dieťaťu dovolí a čo nie. A mal by si byť vedomí následkov, ktoré jeho správanie prinesie. Každý vek prináša svoje úskalía, ale ak položíte dobré základy už v malom veku, nemusíte sa obávať toho, čo bude v puberte, či dospelosti, aj keď nástrah, ktoré číhajú na naše deti je čoraz viac. Každé dieťa potrebuje hranice, lebo sa cíti istejšie, keď ich má. Samozrejme je expertom

v ich posúvaní a skúšaní. Viem dobre, aké ťažké je odolať detským zbraniam, krásnym očiam, či veľkým slzám. Ale ak raz hranice povolíte, ťažko ich vrátite späť a deti začnú robiť to, čo chcú a budú va-mi manipulovať.

Dôležitý je príklad rodičov. Nebudem robiť to, čo nechcem, aby robilo moje dieťa. Stále platí pravidlo, že manželstvo je tá najťažšia rehoľa, ale vyberáme si ju dobrovoľne.

Dnes si čoraz častejšie všimam situácie, kedy dieťa diktuje rodičom, čo majú robiť. Rodičia v snahe urobiť pre svoje dieťa všetko, sa tak stávajú otrokmi svojich detí. Prečo je to tak a aké riziká prináša takéto správanie?

Zlodeji autority

Žijeme v dobe plnej stresu, neistoty, my rodičia sme čoraz viac zavalení prácou a nemáme čas pre svoje deti. Často prideme z práce unavení tak veľmi, že nemáme dostatok energie venovať sa im a najjednoduchšie riešenie, ako zabaviť svoje dieťa, je zapnúť mu televízor, PC alebo dať do ruky mobil. A tak deti, postupne strácajú čas na svojich rodičov. Vytráca sa vzájomná komunikácia, úcta, ochota slúžiť a pomôcť. Dieťa, ktoré žije vo svojom virtuálnom svete, sa často nevie začleniť do reálneho života. Je hrdinom samo pre seba, urobí si, čo chce a ak sa mu niečo nepáči, veľmi jednoducho to odstráni zo svojho života. Podľa tohto vzoru sa potom správa aj k svojmu okoliu. Diriguje všetkých naokolo, či už sú to deti alebo dospelí.

Rodič stráca autoritu len vtedy, keď to sám dieťaťu dovolí. Ak si u detí nevybuduje autoritu vlastný rodič, nebudú ju akceptovať ani od učiteľov, ani od iných dospelých.

To neskôr prináša mnohé riziká. Jedným z nich je aj to, že mladý človek ľahšie podľahne mnohým lákadlám, či nechá sa ovplyvniť rôznymi skupinami.

Ďalší z faktorov, ktorý prispieva k tomu, že sa stráca autorita rodičov, je ich vyšší vek. Dnes má mnoho manželstiev deti až po tridsiatke. Najprv sa totiž buduje kariéra, životné istoty, až tak prichádzajú na rad deti. A s vyšším vekom rastie láska, ale ubúda trpezlivosť i sila. Radšej necháme deti robiť si to, čo sa im zachce, veď sú ešte malé, a potom sa čudujeme, prečo nás deti nepočúvajú a robia si všetko po svojom. Dobre vychovať dieťa je najťažšia úloha na svete, ale všetko sa dá zvládať s Božou pomocou.

Ako zvládnuť maturitu na domácu autoritu?

Naša láska musí byť pevná a naša pevnosť musí byť láskavá. Inšpirujme sa pri výchove Božím slovom, nie rôznymi metódami, podľa ktorých sa na dieťa nesmieme ani krivo pozrieť, lebo mu to uškodí. Aj Boh dáva človeku „hranice“ – desatoro – a robí to len pre naše dobro. Berme si poučenie z múdrosti našich otcov, veď ešte stále platí pravidlo: „*Ohýbaj ma mamko, pokiaľ som ja Janko, bo keď budem Jano, neohneš ma mammo!*“ Investujme do svojich detí svoj čas a lásku, lebo oni sú budúcnosťou našej rodiny i našej krajiny.

Nie som ideálny rodič a často robím chyby, ale každý nový deň je príležitosťou začať odznova a lepšie. Pomáhajú mi pri tom aj stretnutia s inými rodinami, pri ktorých zažívam, že so svojimi problémami nie som sama. Nájdite si čas na svoju rodinu, zašportujte si, niečo spolu vytvorte, zahrajte sa, či choďte niekam na výlet. •

KRISTUS NECH ŽEHNÁ TENTO DOM...

S prežívaním sviatku Narodenia Pána i s celým vianočným obdobím sa bezpochyby spájajú najrôznejšie zvyky a tradície. Medzi také patrí i koledovanie a požehnávanie príbytkov.

MARIÁN KUNDLA, KAPLÁN

Zvyk koledovania je veľmi starý. Prvé zmienky o akýchsi podomových vianočných hrách, či ľudovom divadle spojenom s vinšovaním na území Slovenska pochádzajú už z 15. storočia. Známe sú i rôzne obchôdzky tzv. betlehemcov, ktorí zvestovali radosť z narodenia Božieho Syna. Formy koledovania boli rôzne – koledníci zvykli dramaticky spracovať pastiersku tematiku, či tému príchodu mudrcov od východu, inde zasa nachádzame rozvíjanie biblických príbehov Adama a Evy, či Herodesa. Koledovanie bolo vždy spojené i s vinšovaním dobrej úrody, zdravia i Božieho požehnania, a tak bývali koledníci v každom dome a rodine srdečne vítaní, ale často i štedro odmeňovaní. Koledovanie teda dotváralo atmosféru Vianoc a poukazovalo na výnimočnosť udalosti Narodenia Božieho Syna a s tým spojeného posolstva spásy, ktoré neostáva len v kostole, ale symbolicky vychádza do ulíc, domov, rodín, pretože patrí každému človeku.

V mnohých farnostiach sa naozaj koledovalo od nepamäti a tento zvyk sa udržal až podnes. No vo väčšine obcí a miest koledovanie upadlo a takmer sa naň zabudlo. Ako akési oživenie tejto peknej slovenskej tradície v dnešnej dobe vznikla i kolednícka akcia Hnutia kresťanských spoločenstiev detí – eRka, nazývaná Dobrá novina. Okrem toho, že detskí koled-

níci prichádzajú do jednotlivých rodín s radosťou zvestou o príchode Mesiáša, má táto akcia aj dobročinný rozmer, keďže sa vďaka nej najrozličnejšie misijné projekty v Afrike.

Trojkráľová koleda

Keď je však reč o koledovaní ako takom, nemožno tu nespomenúť v našich končinách rozšírený zvyk požehňovania príbytkov kňazom, ktorý sa spája s vianočným obdobím a so sviatkom Zjavenia Pána (Traja kráľi). Mnohí preto toto požehnanie domov a rodín nazývajú i „trojkráľová koleda.“ Je zaujímavosťou, že v mnohých krajinách zvyknú kňazi takúto pastoračnú návštevu rodín farnosti, spojenú s požehnaním, vykonávať nie na Vianoce, ale vo veľkonočnom období. Nič to však nemení na tom, že zvyk požehnávať domo-

vy a rodiny práve v období slávnosti Zjavenia Pána je tiež veľmi starobylý, pretože je známy už od konca stredoveku. Vzhľadom k tomu, že v tento deň sa v kostoloch požehnáva voda a tymián, je pravdepodobné, že i tu môžeme hľadať dôvod, prečo sa požehnanie príbytkov koná práve v tomto čase.

Z čoho ale tento zvyk požehňovania rodín vychádza? Cirkev si vždy veľmi cenila spoločenstvo manželského života a lásky, ktoré založil Stvoriteľ a Kristus ustanovil ako sviatosť, ako stav a formu života. Z tohto spoločenstva totiž pochádza rodina, v ktorej si manželia uchovávajú v Božom ľude svoje vlastné poslanie: aby boli spolupracovníkmi milosti a svedkami viery a Kristovej lásky sebe navzájom, svojim deťom i ostatnej rodine. Preto kresťanská rodina, ako domáca cirkev, je povinná ohlasovať pred ľuďmi silu Božieho kráľovstva vo svete. Aby sa manželia a ostatní členovia rodiny stávali čoraz schopnejšími vziať na seba túto úlohu a horlivo ju vykonávať, Cirkev ako pomoc ustanovila niektoré sväteniny, ktorými sa rodinný život v istých okolnostiach obohacuje ohlasovaním Božieho slova a osobitným požehnaním. Medzi tieto sväteniny patrí i spomínané trojkráľové požehnanie príbytkov a rodín. Ak teda hovoríme, že ide o sväteninu, máme na mysli určitý posvätný znak ustanovený Cirkvou, ktorým sa naznačujú a na orodovanie Cirkvi dosahujú najmä duchov-

né účinky a takýmto spôsobom posväcujú rozličné okolnosti života. (KKC 1667)

Požehnanie požehnávania

Aký konkrétny význam má takéto požehnanie? To najlepšie spoznáme práve na slovách modlitby, ktorá sa pri požehnaní používa. Aj tu totiž platí stará zásada „*lex orandi – lex credendi*“ (zákon modlitby je zákonom viery), ktorú by sme mohli vyjadriť aj slovami: čo sa Cirkev modlí, v to Cirkev i verí. Modlitba tohto požehnania teda znie takto: „*Všemohúci Bože a Otče, ty si nás v krste prijal za svoje deti a urobil si nás bratmi a sestrami svojho Syna. Posilňuj naše spoločenstvo s ním a daj, aby sme v našich rodinách žili vo svornosti a láske. Bože, chráň tento dom pred zlom a hriechom, požehnaj ho i všetkých, čo v ňom bývajú, aby ti ako domáca cirkev prinášali duchovné obete: zlato lásky, myrhu utrpenia a kadidlo modlitby. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.*“

V tejto modlitbe tak spoznávame, že rodina, ktorá prijíma toto požehnanie vo svojom príbytku, chce budovať spoločenstvo lásky medzi sebou, ale spoločne i s Bohom. Preto k nemu smeruje svoje modlitby a prosí o ochranu pred zlom. Členovia rodiny sú mocou tohto požehnania povzbudení k prinášaniu duchovných obetí, k trpezlivosti v ťažkostiach a k dôvere v Božiu pomoc, aby tak naozaj vytvárali vo svojej domácnosti pravé rodinné spoločenstvo, v ktorom jednotlivci nehľadajú len na seba a svoje dobro, ale i na dobro druhých.

Vysluhovanie tohto požehnania zvyčajne sprevádza i pokropenie požehnanou vodou a incenzovanie kadidlom. Použitie týchto symbolov nachádzame v mnohých obradoch Cirkvi. Pokropenie vodou totiž vždy pripomína kresťanovi jeho krst, v ktorom bol obmytý od hriechu a stal sa Božím dieťaťom a členom Cirkvi. Vtedy prijal i svoju úlohu, či lepšie povedané poslanie, svedčiť o Kristovi a byť mu ver-

Označenie verají dverí / Ilustračná snímka: Internet

ný. Svoju symboliku má i kadidlo. Jeho dym, stúpajúci k nebu, predstavuje naše modlitby, ktoré smerujú k Bohu. Zároveň vôňa tymiánu, ktorou sa naplní chrám alebo dom, poukazuje na tú skutočnosť, že kresťan má v tomto svete šíriť „vôňu Krista“ tak, ako to píše i svätý Pavol: „*Sme Kristovou lúbeznou vôňou pre Boha uprostred tých, čo sú na ceste spásy...*“ (2Kor 2,15)

Pri požehnaní domu sa tiež zvykne na horné veraje dverí napísať kriedou nápis pozostávajúci z číslíc letopočtu a troch písmen, vyzerajúci takto: 20 – C + M + B – 18. (Niekedy sa písmeno C nahrádza písmenom G.) Existujú dve vysvetlenia, čo tieto písmena označujú. Obrad požehnania kriedy začlenený do Rímskeho rituálu to vykladá ako iniciály mien troch mudrcov Caspar (Gašpar), Melchior (Melichar) a Balthasar (Baltazár). Toto je zároveň aj to rozšírenejšie z vysvetlení. Podľa iných ide zasa o počiatočné písmená troch slov latinskej prosby „*Christus mansionem benedicat*“, čo v preklade znamená „*Kristus nech žehná tento dom*“.

Toto požehnanie, ako aj každú inú sväteninu, netreba však vnímať ako poveru, či nejaké ochranné kúzlo, ktoré, keď sa raz vyriek-

ne, tak zabezpečí všetko podľa našich predstáv. Sväteniny sú skutočnosťou, vyplývajúcou z našej viery a ich hlavnou úlohou je pripravovať veriaceho na prijatie Božej milosti a pomáhať mu s ňou spolupracovať. Preto je dôležité žiť predovšetkým sviatostný život, pretože tam sa nachádza prameň milosti.

Život preniknutý požehnaním

Na záver teda môžeme zhrnúť, že koledovanie i vianočné požehnanie príbytkov a rodín pomáhajú kresťanom lepšie si uvedomiť skutočnosť, že radostná zvesť o príchode Mesiáša má preniknúť celý náš život. Narodenie Ježiša Krista je totiž pre nás veľkým Božím darom i požehnaním. S ním, či možno lepšie povedané, v ňom prichádza spása. Nech teda aj cez prežívanie tohtoročných Vianoc hlbšie vnikneme do posolstva, ktoré so sebou nesú a uvedomíme si, že sa máme snažiť o vlastné posväcovanie a zároveň sa stávať požehnaním pre iných – zvlášť pre tých, s ktorými žijeme v spoločenstve rodiny •

ROZHOVOR

SO SPIŠSKONOVoveským DEKANOM VSDP. SLAVOMÍROM GALLIKOM

DANIEL LYSÝ

Pán dekan, práve v tomto roku ste oslávili 20. výročie svojho kňazstva. Mohli by ste nám povedať niečo o tom, ako sa vo vás zrodila túžba po kňazstve? Čím vás kňazstvo priťahovalo najviac?

Výročie kňazskej vysviacky je pre mňa vždy príležitosťou vracať sa s vďakou Pánu Bohu k začiatkom môjho povolania ku kňazstvu. Každé povolanie je celoživotným tajomstvom medzi konkrétnym človekom a Bohom. Je to to najvnútornejšie, čo človek preží-

va vo vzťahu s Bohom. Preto sa nie vždy dá slovami vyjadriť kedy a ako Boh človeka povoláva ku kňazstvu. V živote človeka sú totiž veci, ktoré sú tajomstvom medzi Bohom a ním a je potrebné zachovať určitú mieru diskretnosti. Dnes majú niektorí ľudia potrebu hovoriť veľa o svojom živote a vzťahu s Bohom, vydávať rôzne „svedectvá“ – teda kopy slov. Ja nie som fanúšik, povedal by som to takto, - duchovného striptízu. Mal som tú milosť, že som vyrastal v katolíckej rodine, kde moji rodičia

mi boli vzorom úprimnej nábožnosti a viery. V tom vidím základ môjho kňazského povolania. Ďalším bolo svedectvo kňazov s ktorými som sa v detstve a mladosti stretol pri miništrovaní v kostole a ktorých som vnímal ako naozaj Bohu zasvätených ľudí – vo svete a nie zo sveta. Tam kdesi sa aj vo mne objavila túžba po takomto živote. Veľký vplyv v dozrievaní môjho kňazského povolania mali saleziáni, s ktorými som sa ako mladý chlapec stretával ešte tajne za ko-

Volejbal s farníkmi / Snímka: archív

Calcetto s miništrantmi / Snímka: archív

munistickeho režimu na rôznych duchovných akciách.

Každý kňaz má okrem svojej služby aj záľuby. Aké sú tie vaše? Čo robíte najradšej, keď máte čas pre seba?

Je určite veľmi dôležité, aby sa človek naučil správne oddychovať, pretože tak môže nabráť sily a energiu do rôznych každodenných výziev svojho povolania. S tým ale musí človek niekedy zapasiť a učiť sa ako správne relaxovať. Ďalším problémom je nájsť si čas na oddych. Takže sa musím priznať, že sa ešte vždy učím správnej forme oddychu, nakoľko mojich záľub je viacero a mám rôzne obdobia, kde sa dostávajú do popredia raz jedna a inokedy iná. Od malička som veľa a rád športoval. Fascinovala ma lopta – volejbalová, basketbalová i futbalová. Postupne ako pribúdali roky a kilá, človek svoju športovú aktivitu musel zmierniť. Ale ešte vždy si rád zahrajem niektorú z týchto loptových kolektívnych hier. Ďalšou záľubou je príroda. Rád sa prejdem po lese, či po lúke s otvorenými očami a obdivujem krásu motýľov a chrobákov – a sem tam niektorý z nich skončí v mojej zbierke. Z ďalších záľub spomeniem ešte históriu, dobrú knihu a kvalitný film.

Máte nejaké životné motto, ktorým sa riadite? Máte nejakého obľúbeného patróna, ktorý vám je zvlášť blízky?

Konkrétne životné motto – akože nejakú jednu vetu – nemám. Čoraz viac si uvedomujem, že mojím motom má byť evanjelium. Takže, je to pre mňa veľká výzva. Pri krste som dostal meno Slavomír. Keď moji rodičia prišli požiadať o krst na faru do Slovenskej Vsi, pán farár im hovorí, že takého svätca v rímskokatolíckom liturgickom kalendári nemáme. „Tak nech má Slavomír ešte aj krstného patróna po otcovi.“ Som veľmi vďačný múdrosti už zosnulého pána farára Mons. Michala Mareka, vďaka ktorému som pri krste dostal svojho patróna – sv. Bernarda, ktorý mi je – myslím si že ťažko dosiahnuteľným vzorom – ale predsa vzorom.

Čo vnímate za najdôležitejšiu úlohu kňaza vo vzťahu k Bohu a vo vzťahu k ľuďom?

Vzťah k Bohu a vzťah k ľuďom sú určitým spôsobom spojené nádoby. Ak má správny vzťah k Bohu – zákonite si buduje aj správne vzťahy k ľuďom. Teda najdôležitejšou úlohou kňaza je budovanie osobného vzťahu s Bohom a osobné posväcovanie cez modlitbu a sviatosti – najmä sviatosť Eucharistie – pretože

tam musí čerpať silu k posväcovaniu a sprevádzaniu ľudí ku ktorým ho Cirkev posielala. Kňaz dnes čelí aj istému tlaku aktivizmu zo strany ľudí – len organizovať, organizovať a organizovať. A tak sa niekedy stráca čas na to dôležité v živote kňaza – modlitbu a vzťah k Bohu. Ďalšou vecou ktorú vnímam ako dôležitú je osobná intelektuálna formácia – štúdium. Kňaz dnes často čelí rôznym výzvam pri kontakte s ľuďmi a je dôležité, aby bol na to aj erudovane pripravený.

Dnes s odstupom času, čo je podľa vás v súčasnosti najťažšie a, naopak, čo je najradostnejšie v kňazskom živote? Aké sú podľa vás najväčšie výzvy pre kňazov v dnešnej dobe?

Ľudia dnes na kňaza kladú veľké, niekedy až nereálne požiadavky. Má byť taký a onaký. Musí robiť to a hento. „Musí vyhovieť mojej žiadosti, mojím požiadavkám – veď je tu na to.“ Keď kňaz povie, že to, žiaľ, tak byť nemôže, tak ho ľudia odmietnu. Toto súvisí aj s dnešnou krízou autority ako takej. Ľudia, ktorí sa síce považujú za katolíkov, (ale hneď niektorí dodajú že majú svoju vlastnú vieru) sú polomŕtvymi členmi Cirkvi, odchádzajú kritizujúc a ohovárajúc kňaza, Cirkev, ba dokonca samého Pána Boha.

Prvé sväté prijímanie / Snímka: archív

Chcú mať z kňaza akéhosi úradníka, ktorí vyhovie vždy, všade a za akúkoľvek cenu. Tieto situácie mi pripomínajú dieťa, ktoré túži po nejakej veci a keď ju nedostane hneď a zaraz, tak sa hodí o zem, reve a truceje. Kňaz to ale robí nie s úmyslom niekomu poškodiť, práve naopak. Aby človek pochopil, že k tomu čo žiada patrí aj niečo hlbšie. Obstať v takýchto situáciách, zachovať si vnútorný pokoj považujem za veľmi ťažké. Kňaz sa nesmie stať populistom, ktorí vyhovie nemúdrym nárokom, požiadavkám a tlakom, pretože postupne stratí svoju identitu a spreneverí sa tak svojmu poslaniu.

Jednou s radostí kňazského života je, ak kňaz vidí že jeho snaha o posväcovanie ľudí prináša ovocie v ich živote. Či sú to sviatosti ktoré vysluhuje, alebo spoločenstvá ktoré prijímajú kňaza ako kňaza.

Dnes hrozí nám kňazom nebezpečenstvo, že cez tlak sekula-

rizácie – zosvetštenia, alebo keď niekedy zažívame odmietnutie zo strany veriacich, sa uzatvoríme do svojho sveta. A toto považujem za veľkú výzvu: Nežiť si len vo svojom úzkom svete, ale otvárať sa všetkým ľuďom – byť vo svete, ale nebyť zo sveta.

V minulosti ste boli farským administrátorom tri roky v Hnilci a jedenásť rokov v Novej Lubovni. Nedávno sa začal štvrtý rok vášho pôsobenia v našej farnosti a dekanáte. V čom vidíte najväčšie rozdiely v pastorácii vo farnosti a v dekanáte?

Každé cirkevné spoločenstvo žije svoj život na určitom mieste v určitých vnútorných vzťahoch, na ktoré vplývajú rôzne faktory. Od historického kontextu, cez mentalitu ľudí, po problémy a radosti jednotlivcov. Každé farské spoločenstvo je preto osobitné a špecifické. Má svojho „ducha“. Tak som to vnímal aj na miestach kde ma poslala Cirkev

– cez kaplánske miesto v Trstenej, cez malú hnileckú farnosť v horách, veľmi špecifickú a v tých časoch keď som tam prišiel, veľmi náročnú novoľubovniansku farnosť a napokon zatiaľ druhú najväčšiu mestskú farnosť spišskej diecézy Spišskú Novú Ves. Doterajšie miesta kde som pôsobil ako správca boli farnosti v dedinách. Boli to miesta kde celé dediny respektíve prevažná časť obyvateľov boli katolíci. To má svoje špecifiká. Ľudia sa poznajú medzi sebou, majú k sebe akosi bližšie. Žili intenzívne s farnosťou. Toto je v Spišskej Novej Vsi trochu iné. Samozrejme že aj tu existuje veľká skupina ľudí ktorí majú blízky vzťah k farnosti. Ak je potreba sú ochotní pomôcť. Ale je tu prevažná časť katolíkov, ktorí sú anonymní a záujem o farnosť preukážu vtedy, keď niečo potrebujú. Teda sa teším z toho, keď niečo potrebujú.

Čo sa týka dekanátu, tak úlohou dekana nie je vykonať pastoráciu v dekanáte tak, ako by to bola „je-

ho farnosť“. Naš dekanát tvorí 12 farností, ktoré majú svojich farárov resp. správcov, ktorí sú zodpovední za pastoračnú vo svojich farnostiach z poverenia diecézneho biskupa. Úlohou dekana je skôr napomáhať a koordinovať činnosť, ktorá presahuje jednotlivé farnosti. Má byť aj určitým stmelujúcim prvkom kňazského spoločenstva dekanátu a dohliadať na to, aby pastoračná starostlivosť jednotlivých kňazov o svoje farnosti bola v dekanáte taká, ako to predpisujú cirkevné zákony.

Čo vám urobilo najväčšiu radosť počas vášho pôsobenia v našej farnosti? Ktoré veci, ktoré sa zdali byť náročnejšie, sa podarilo posunúť vpred?

Keď som prišiel do farnosti v lete roku 2014, tak som vnímal potrebu riešiť milión a štyri veci. Štyri sú už vyriešené a milión je ešte potrebné vyriešiť. A teraz vážne. Vnímal som potrebu skvalitniť sviatostnú prípravu detí, mladých a snúbencov na prijatie sviatostí. Teším sa že sa rozbehla príprava snúbencov na manželstvo formou víkendového kurzu, ktorú ako službu konajú prevažne manželia z našej farnosti v kláštore pallotínov na Západe. Postupne chceme touto formou pripravovať na manželstvo všetkých snúbencov. Verím, že sa nám to podarí. Ďalšou radosťou je postupné oživovanie mládeže našej farnosti. Teší ma, keď na spoločných stretnutiach v piatok večer vidím 50 mladých. Samozrejme je to aj výzva k neustálej ponuke kvalitnej formácie pre mladých a aj tam je ešte potrebné vykonať kus práce. Veľkú radosť mám aj z postupného oživenia nášho Cirkevného gymnázia Štefana Mišíka. Verím, že rastúci trend prihlásených študentov do tejto školy s rodinnou atmosférou bude pokračovať. Zato sa chcem poďakovať našim žiakom a rodičom, že prijali ponuku Cirkvi na kvalitné vzdelanie a formáciu v kresťanskom duchu. Osobitnú radosť mám z dobre rozbehnutých sv. omší s účasťou detí, za čo ďakujem p. biskupskému vikárovi Dr. Viktorovi Pardeľovi. Takže tej radosti je vcelku dosť.

Keďže k zodpovednosti farára patrí aj starostlivosť o časné veci vo vlastníctve farnosti – teda o správu a údržbu majetku, tam nás čaká ešte veľmi veľa práce. Teším sa z opravy fasády malého kostola. K priority ale patrí oprava budovy fary, ktorá je v dezolátnom stave. Podarilo sa dobudovať a zriadiť v novej prístavbe fary dočasné byty pre kňazov a kancelárske priestory, a celú budovu konečne skolaudovať. Byty sa využijú počas rekonštrukcie starej budovy. Ďakujem všetkým, ktorí tomu pomohli. Na budúci rok nás čaká výmena strechy a postupne komplexná rekonštrukcia vnútorných priestorov budovy fary. Ako soľ si pýta opravu aj interiéru nášho farského kostola, rekonštrukcia osvetlenia, oltára a celej svätyne. Takže – niečo sa posunulo vpred a ešte viac nás toho čaká. Verím, že s Božou pomocou a ochotnými farníkmi sa nám to napokon postupne podarí.

Čo sú podľa vás najväčšie poklady našej farnosti? Čo by sme si mali najviac vážiť?

Živá viera. Toto je najväčší poklad ktorý máme. Je potrebné aby sme si to neustále uvedomovali a túto vieru zachovali a najmä odovzdali ďalším generáciám – pretože to je otázka budúcnosti Cirkvi (aj našej farnosti).

CHCEM POVZBUDIŤ NAJMÄ MANŽELOV, RODINY A RODIČOV NAŠEJ FARNOSTI. CEZ NAŠU SKÚSENOSŤ ŽIVEJ VIERY, CEZ SPOLOČNÚ MODLITBU, SVIATOSŤ ZMIERENIA, ÚČASŤ NA SV. OMŠI, CEZ NAŠE KRESŤANSKÉ POSTOJE V DNEŠNOM ZAMOTANOM A DEZORIENTOVANOM SVETE, ROZHODUJEME O BUDÚCNOSTI ŽIVEJ VIERY V NAŠEJ FARNOSTI. ALE IBA VTEDY, KEĎ SA JU SNAŽÍME ODOVZDÁVAŤ ĎALEJ.

Ako by sa podľa vás mohli a mali laici zapájať do života farnosti, ako by mala vyzeráť táto spolupráca?

Laici majú nezastupiteľné poslanie v živote farnosti. Pretože nie všet-

ko môže a musí konať kňaz. Je preto potrebné byť vnímavým pre potreby farnosti a najmä mať ochotu spolupodieľať sa službou na budovaní farnosti. Dnes sa veľa hovorí o úlohe malých spoločenstiev. Áno, majú veľkú úlohu. Musia však niekedy odumierať svojmu „spoločenstvom egoizmu“. Malé spoločenstvá majú budovať farnosť. Niekedy to ale vyzerá, akoby sme sa chceli „hrať iba na vlastnom piesočku“. Ak kňaz rozumne prosí o pomoc alebo službu malé spoločenstvo vo farnosti, tak sa stretne niekedy s výhovorkami typu: „ale my máme vtedy iný program...“, nám to takto a vtedy nevyhovuje...“ a podobne. Teda nie my sa prispôbime farnosti, ale farnosť nech sa prispôbi nám. To potom vyzerá tak, že si žijeme svoj „egoistický život spoločenstva“ a farnosť vnímame iba ako nejaký rámček, kde sa môžeme ukázať vtedy, keď to nám vyhovuje.

Aby to tak nebolo, je potrebné spoluprácu budovať aj medzi kňazom a spoločenstvami vo farnosti cez vzájomnú komunikáciu a vzájomný rešpekt – kňaza voči spoločenstvám a naopak, zo strany spoločenstiev (ktoré chcú byť v spoločenstve s katolíckou Cirkvou) aj rešpektovanie poslania kňaza, ktorého do farnosti poslal biskup v mene Cirkvi.

Napokon mi ešte nedá neopýtať sa na farský časopis. Čo očakávate od kvalitného farského časopisu? Akú úlohu má plniť tento farský nástroj?

Kvalitný farský časopis má byť ako studnička v lese. Človek putujúci po lese, možno už unavený a smädný, hľadá osvieženie. Nech náš farský časopis je takým osviežením na duchu pre všetkých farníkov. Všetkým dobrovoľníkom ktorí sa podieľajú na tvorbe nášho farského časopisu Farská rodina ďakujem a prajem aby túto studňu naplňali dobrou a živou vodou.

Pán dekan, ďakujem vám za rozhovor. •

NÁRODNÉ STRETNUTIE MLÁDEŽE

ODVÁŽIŠ SA PRE ODVÁŽNY ROK?

ČO MÁ SPOLOČNÉ VODA S ODVAHOU?

OdvaHa a O2H – obrátený tvar chemického vzorca vody...čo myslíte, čo majú tieto dve veci spoločné? Na prvý pohľad to vyzerá zaujímavo. V skutočnosti tu ide o prepojenie tém Odvážneho roka s príbehmi z Evanjelia podľa Jána, ktoré niektorí biblisti nazývajú aj evanjeliom vody. Práve v ňom totiž mnoho príbehov, ktoré priamo alebo nepriamo súvisia s vodou ako symbolom Ducha. Skratka O2H sa stala námetom pre tzv. Odvážny rok. O čo tu teda ide?

Budúci rok v lete sa bude konať národné stretnutie mládeže v Prešove, ktoré určite patrí medzi najväčšie mládežnícke podujatia na Slovensku. Aby sme sa však vyhlí niečomu, čo sa pri väčšine podujatí stáva (ako rýchlo začnú, tak rýchlo skončia), stretnutiu predchádza takmer ročná duchovná príprava mladých, ktorá nesie názov „ODVÁŽNY ROK“.

Čo v nás evokuje slovo odvaHa? U každého zrejme niečo iné,

ale všetci sa asi zhodneme, že v dnešnej dobe sa práve odvaHa, často zamieňa za napr. šialenstvo, drzosť ale aj hlúposť.

CIELE A PROSTRIEDKY ODVÁŽNEHO ROKA

Hľadať zmysel a podstatu odvaHy nám pomáha celý tím ľudí, ktorí pripravujú raz za mesiac námety k jednotlivým témam Odvážneho roka. Každá téma je prepojená s konkrétnym druhom odvaHy. Sú to témy, ktoré sú pripravované pre farské stretnutia mladých, na ktoré môžu práve z nich čerpať inšpiráciu. Prvé tri témy, ktoré boli doteraz zverejnené, pozostávajú zo zážitkových aktivít, katechézy, ktorú pripravujú kňazi, námetu na divadelnú hru a novinkou Odvážneho roka je Máriina cesta. Táto cesta je seriál z dielne rožňavského biskupa Stanislava Stolárika, v ktorom sa mladým usiluje podať mariánske modlitby rečou mladých. Neodmysliteľnou a skvelou súčasťou celého tohto balíka je tiež pieseň, ktorú každý

mesiac pripravujú mladí slovenskí interpreti. Viete čo je na tom najlepšie? Že sa nám to núka celé ZADARMO. Stačí si kliknúť na stránku www.narodnestretnutie-mladeze.sk a je to.

Byť odvážnym – k tomu nás povzbudzuje aj hlavná myšlienka posolstva Svätého Otca Františka pre mladých na budúci rok. Tvoria ju slová z evanjelia podľa Lukáša: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha.“ Áno, začína to výzvou: „Neboj sa,“ buď odvážny, neľakaj, nestresuj sa. Ktosi to vraj spočítal a zistil, že v Biblii je presne 365-krát „neboj sa“ – akoby na každý deň v roku. OdvaHa pri tom neznamená nepociťovať občas strach. OdvaHa znamená, že sa mu nepoddám, ale že mu budem čeliť, veď dokonalá láska vyháňa strach. A hoci by sme to sami nikdy nedokázali, vďaka Bohu, nie sme na to sami. Božia milosť je tu pre nás a stačí si len poprosiť. A ak by vám chýbala inšpirácia k odvahe, jednoducho kliknite na Odvážny rok a nájdete ☺.

Daniel Lysý

ĎALŠÍ KROK NA CESTE KU KŇAZSTVU

Náš bohoslovec Dávid Lesňák prijal v nedeľu Krista Kráľa 26. novembra. 2017 spolu s ďalšími bohoslovcami 4. ročníka od diecézneho otca biskupa Štefana Sečku ministérium akolytátu a urobil tak ďalší krok na ceste ku kňazstvu. Služba akolytátu spočíva v pomáhani s rozdávaním svätého prijímania na sv. omšiach a v pomoci kňazom pri nesení Eucharistie domov k chorým alebo do nemocníc, najmä počas veľkých sviatkov

a v prvé piatky. Otec biskup vo svojej homílii zdôraznil, že akolyta tak má robiť v jednote so svojim farárom a v úzkom napojení na Krista Kráľa. Je to služba, pri ktorej má bohoslovec pri rozdávaní eucharistie i v každom kontakte s ľuďmi vyžarovať Krista, aby jeho služba bola na oslavu Boha. Modlime za nášho bohoslovca Dávida, aby mu jeho anjel strážny a Božia milosť pomáhali byť vzorným bohoslovcem.

Tomáš Lieskovský, kaplán

ZO ŽIVOTA SVETLUŠIEK

Oddýchnuté a radostné Svetlušky vyštartovali do nového školského roka s novou chuťou a silou. V posledný augustový deň sme si spolu s učiteľmi náboženstva Spišskej diecézy vyprosovali dary Ducha Svätého na slávnosti Veni Sancte v Spišskej Kapitule. Sv. omšu sme sprevádzali spevom, navštívili sme biskupský úrad a pozdravili nášho otca biskupa Mons. Štefana Sečku.

10. septembra 2017 sme autobusom vycestovali na Oravu. Navštívili sme rodisko nášho duchovného otca Viktora Pardeľa – Liesek a spie-

vali sme na sv. omši. Potom sme sa presunuli na kopec Grapa nad obcou Klin, kde sa nachádza obrovská socha Pána Ježiša. Domáci i návštevníci zvyknú toto miesto nazývať Rio de Klin. Miestni poľovníci v túto nedeľu slávil sv. omšu, ktorou ďakovali za Božie dary a my sme sa zapojili naším spevom. Domáci nás z vďačnosti pozvali na guláš z diviny a odmenou bol pre nás krásny výhľad na oravskú prírodu a krátky oddych. V závere výletu sme navštívili obec Zákamenné, rodisko biskupa Jána Vojtáššáka. Pri jeho hrobe sme sa po-

modlili desiatok ruženca a zaspievali pieseň z našej dielne: Milosrdné, láskavé srdce biskupa Jána.

Tešíme sa, že sa rozrastáme o nových členov. V tomto školskom roku je nás už skoro 60 Svetlušiek, rozrástli sa nám rady spevákov i hudobníkov.

Pokračujeme v pravidelných nácvikoch spevu

(piatok o 17:30 na DKÚ) a spevom na sv. omšiach (piatok o 16:30, nedeľa o 9:00 v Malom kostole).

Nezaháľame a už sa pripravujeme na vianočné predstavenie, ktoré sa uskutoční 6. januára 2018 v malom kostole. Všetkých Vás srdečne pozývame.

Katarína Kalíková

KRÁĽOVNÁ NAĎA

Na prelome mesiacov september a október k nám zavítal páter Róbert Balek, verbista, ktorý pôsobí v Rusku. Jeho slová a homílie v nás zanechali hlboký dojem a ra-

dosť zo života s Kristom. Obohatil nás svojou prítomnosťou a povzbudivým slovom. Mali sme možnosť zakúpiť si knihu Balzam na dušu, v ktorej sa nachádzajú myšlienky

na každý deň a tým podporiť misionárov v Rusku.

Vďaka tomuto stretnutiu sme si mohli uvedomiť akí sme bohatí na materiálne veci, ale zároveň veľmi chudobní duchovne oproti ľuďom, ktorí Boha naozaj milujú a dokazujú to svojim po-

korným životom a úprimnou modlitbou. Ďakujeme ti, Pane, za toto stretnutie, za povzbudenie, nadšenie a živú vieru, ktorú bolo cítiť z každého prejavu a slova. Žehnaj, prosíme, jeho dni, cesty a evanjelizačné úsilie.

Miroslava Kovalčíková

NOVINKY Z CIRKEVNEJ ŠKOLY SVÄTÉHO CYRILA A METODA

Vianočné prázdniny nám klopú na dvere a naši žiaci sa už tešia na krátky oddych, veď aktivít, ktorých sa zúčastnili nebolo málo.

Žiaci 8.a 9. ročníka absolvovali výchovno-vzdelávaciu exkurziu – Po stopách Karpatsko-duklianskej operácie. Navštívili historické múzeum vo Svidníku, Pamätník padlých vojakov Červenej armády, vyhlíadkovú vežu v Duklianskom priesmyku a prešli Údolím smrti. Prezreli si aj drevený kostolík v dedinke Ludomírova, ktorý je zapísaný v zozname kultúrnych historických pamiatok UNESCO.

Mnohými aktivitami, zameranými na cudzie jazyky sme si pripomenuli Európsky deň jazykov. Žiaci spoločne vytvorili viacjazyčný slovník a overili si svoje jazykové znalosti v rôznych úlohách.

Naši prváci boli slávnostne pasovaní za nových členov školské-

Misijný ruženec

ho klubu. Museli sa popasovať s náročnými úlohami, ktoré všetci úspešne zvládli.

Získať a overiť si vedomosti na tému zdravá strava, si žiaci mohli v októbri, kedy sme si pripomenuli Svetový deň zdravej výživy či Deň jablka. Okrem iných aktivít na nás vo vestibule školy čakal stôl plný

dobrot z ovocia a zeleniny a mnoho chutných jablkových koláčov.

V októbri sme sa spoločne zúčastňovali na ružencových pobožnostiach a zapojili sme sa aj do aktivity Milión detí sa modlí ruženec, pri ktorej sme prosili o pokoj a mier v celom svete.

Prostredníctvom česko-slovenského projektu „Záložka do knihy spája školy“ sme spoznali kamarátov v Horažďoviciach v Českej republike, s ktorými sme si vymenili vyrobené záložky a zoznámili sme sa s novými hrdinami knižných príbehov.

V školskej súťaži „Predstavovanie svätých“ každý mesiac venujeme svätcovi, pochádzajúcemu zo Slovenska. Spoznali sme už blahoslaveného Titusa Zemana, Sáru Salkaházi, Zdenku Schellingovú a Vasiľa Hopku.

Dňa 14. decembra 2017 sme pre rodičov i širokú verejnosť v Dome kultúry MIER pripravili slávnostnú akadémiu s názvom „Nádej Vianoc“, ktorou sme chceli spríjemniť čas adventu a pozvať k hlbšiemu prežívaniu Vianočného obdobia.

Svetový deň výživy

Monika Dobrovská

NOVINKY Z CIRKEVNÉHO GYMNÁZIA ŠTEFANA MIŠÍKA

Ani sme sa nenazdali a je tu adventný čas. Toto obdobie sme na našej škole začali už tradične – posvätením adventných vencov v triedach, ktoré vykonal náš pán kaplán P. Kandra.

Za celý prvý polrok sa od septembra udialo na našom gymnáziu mnoho zaujímavého. Ešte začiatkom školského roka sme sa duchovne povzbudili vo Svätyni Božieho Milosrdenstva na **duchovnej obnove**.

V krásnom jesennom počasí Vysokých Tatier sme absolvovali celodenné **zážitkové vyučovanie**, v Astronomickom ústave SAV v Starej Lesnej sme si vypočuli prednášku o vesmíre a v Múzeu TANAPu sme si prezreli expozície a zhladli zaujímavý film.

Radi sa zúčastňujeme **Dní kresťanskej kultúry**, ktorých už 4. ročník sa konal na Spišskej Kapitule na tému sv. Martina a o.Ladislava Hanusa. Mali sme možnosť vypočuť si aj prednášku o archeologických výskumoch, prehliadnúť si nielen chrám, ale aj biskupský

Imatrikulácia

palác a kryptu. Naším študentom sa s láskou venoval Dr. L. Hromják, ktorý toto zaujímavé podujatie organizuje.

Nezanedbávame ani **športové súťaže**, v okresných majstrovstvách v cezpoľnom behu družstvo žiakov obsadilo pekné tretie miesto. Z dievčat sa najviac dарило Kataríne Valasovej, ktorá v celkovom poradí skončila na šiestom mieste. Zúčastnili sme sa aj okresných majstrovstiev žiakov SŠ v bedmintone. Družstvu dievčat sa podarilo postúpiť zo základnej skupiny a v konkurencii stredných

škôl z celého mesta skončili na peknom štvrtom mieste.

Výhodná poloha našej školy v centre mesta nás podnecuje k častým **návštevám kultúrnych ustanovizní** v meste. Často prichádzame do Galérie umelcov Spiša, SOS a Múzea Spiša. Aj Spišské divadlo je nám blízko, naposledy sme si pozreli krásne predstavenie Čechovovej hry Ujo Váňa a tí druhí.

Aký by to bol pre našich prvákov začiatok štúdia na strednej škole bez **imatrikulácie**? Tá sa konala koncom októbra a starší spolužiaci pre dvadsiatku nováčikov pripravili večer plný zábavy, keď museli plniť pripravené úlohy, aby sa tak mohli zapísať medzi riadnych študentov nášho gymnázia.

Vyvrcholením jesene pre našich štvrtákov však isto iste bola ich stužková slávnosť, ktorá sa konala na sviatok sv. Martina a slávnostnú omšu celebraval spišský biskup Štefan Sečka.

V novom roku chystáme ešte mnoho podujatí, radi sa s budúciimi spolužiakmi stretne na **dni otvorených dverí**, ktoré sa budú konať **9. februára** budúceho roku.

Jana Marcinčinová

Duchovná obnova

ADVENTNÉ VENCE

V sobotu pred 1. adventnou nedeľou sú pozvané rodiny vytvoriť si svoj adventný veniec na faru, kde je pre ne pripravená začína, potrebné pomôc-

ky, občerstvenie a pre deti tvorivý kútik. Inak tomu nebolo ani tento rok. Stretli sme sa 2. decembra 2017 v pastoračnej miestnosti, kde celé

popoludnie vládla príjemná tvorivá atmosféra. Je až neuveriteľné, že s každým rokom pribúdajú nové kreatívne nápady, čoho dôkazom sú stále krajšie a dokonalejšie adventné vence. Teší nás záujem nových ro-

dín, ktoré neváhali a prišli. Vence sme priniesli posvätiť na sv. omšu pre rodiny, ktorá sa konala 3.12.2017 o 9:15 h vo farskom kostole. Už teraz sa tešíme na budúci, v poradí už 16. ročník.

Monika Dobrovská

NAPLNENÍ DUCHOM SVÄTÝM

S týmto názvom sa spája adventná príprava našej farnosti, ktorá sa konala v Malom kostole.

Počas 15. dní sme sa v príhovoroch počas homílie zamýšľali nad postavami z liturgie daného dňa. Po skončení sv. omše deti dostali postavičky, ktoré si mohli

nalepiť do vianočného betlehéma. Nebolo to jednoduché, lebo sv. omše sa konali striedavo o 6:00 a o 16:30. Deti na ne prichádzali v sprievode s rozsvietenými lampášmi. Motiváciou pre ne boli aj sobotňajšie spoločné raňajky na fare a na konci Adventu zdobil naše rodiny malý skladač 3D betlehem so štrnástimi postavičkami.

Monika Dobrovská

Adventná príprava

PASTORÁCIA MANŽELOV A RODÍN

Svätý otec František vyzýva k tomu, aby sa venovala veľká pozornosť pastorácií manželov a rodín. Preto aj v našej farnosti, každú nedeľu po prvom piatku vo farskom kostole o 9,15. hod. máme možnosť my, manželia prežiť sv. omšu venovanú práve nám.

MONIKA DOBROVSKÁ

Pokiaľ je človek mladý, slobodný, má veľa možností napredovania v duchovnom raste. V rodine je toho času menej a odpútať sa od rodiny, kým máte malé deti je priam nemožné. A tak sa človek dostáva do stereotypu a často prežíva mnohé krízy. Preto sme veľmi vďační, že vznikla aj v našej farnosti myšlienka podpory rodín a pastorácie manželov.

Pri tejto svätej omši je homília zameraná na manželov, ich formáciu a duchovný život. Po jej skončení sú rodiny pozvané na neformálne stretnutie do pastoračnej miestnosti na fare. Na poslednom stretnutí, ktoré sa konalo 3.12.2017 sme sa dozvedeli viac o komunikácii medzi manželmi, o potrebe zdieľania sa a o vírusoch, ktoré nahľadávajú naše vzťahy. Pre deti bol zabezpečený program na Cirkevnom gymnáziu Štefana Mišíka.

Najbližšia svätá omša bude v nedeľu 31. decembra 2017 na sviatok sv. rodiny. Srdečne pozývame všetkých manželov, ktorí chcú zdieľať spoločenstvo s inými rodinami. •

Rímskokatolícky farský úrad

Letná 60
052 01 Spišská Nová Ves
Kancelária: 053/442 27 77
Dekan: 053/446 82 19

www.snv.fara.sk
rkfu.snv@gmail.com

Stránkové hodiny:
Pondelok - Piatok
9.00 – 11.00 h
15.00 – 16.00 h

Stránkové hodiny sú počas prvopiatkového týždňa pondelok, streda a piatok doobeda zatvorené.

www.snv.fara.sk

Prošba o podporu farského časopisu

Vážení čitatelia!

Ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. Keďže príspevok 0,50 € pokrýva iba najnutnejšie náklady na tlač, chceme vás poprosiť, aby ste na tento príspevok nezabúdali, pretože inak tieto výdavky nebudeme môcť pokryť. Je to váš milodar a zároveň podpora z vašej strany pre nás, ak máte Farskú rodinu radi a záleží vám na tom, aby rástla aj po obsahovej stránke.

Prosíme, nechajte svoj milodar s určením účelu v hociakorej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: 3159552257/0200 VÚB SNV.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Úprimne ďakujeme.

Redakcia

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. **Internet:** www.snv.fara.sk. **E-mail:** rkfu.snv@gmail.com. **Redakcia:** Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. **E-mail:** farskarodina@gmail.com. **Zodpovedný odborný garant:** Mgr. Slavomír Gallik. **Šéfredaktor:** Mgr. Daniel Lysý, PhD. **Redaktori:** Mgr. Tomáš Lieskovský, Ing. Viera Kubovčíková, Mgr. Monika Dobrovská, Ing. Gabriela Mitríková, PhDr. Lucia Smolejová, ThDr., a externí spolupracovníci a dopisovatelia. **Imprimatur:** Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí – Spišskej Kapitule, prot. č. 1 107/11/Mj/15. 6. 2011. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. **Náklad:** 1 000 ks. **Sadza a grafická úprava:** Ing. Peter Hamrák. **Technické spracovanie:** PRO GRUP, s.r.o. **Nepredajné.** Texty neprešli jazykovou úpravou. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam. **Dátum vydania:** 15. 12. 2017 **Uzávierka budúceho čísla** 23. február 2017. Svoje príspevky zasielajte najneskôr do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie: farskarodina@gmail.com.

BOHOSLUŽOBNÝ PORIADOK VO FARNOSTI SPIŠSKÁ NOVÁ VES

	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier
Pondelok	6:45 18:30	6:00 16:30	
Utorok	6:45 18:30	6:00 16:30	17:00
Streda	6:45 12:00 18:30	6:00 16:30	
Štvrtok	6:45 18:30	6:00 16:30	
Piatok	6:45 18:30	6:00 16:30 deti	
Sobota	6:45 18:30	6:00	
Nedeľa	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30
Prikázaný sviatok cez týždeň	6:45 8:00 12:00 18:30	6:00 17:00	17:00

	Nemocnica	Dom dôchodcov
Sobota	16:00	
Nedeľa		9:15
Prikázaný sviatok		9:15

Poznámky: K chorým pôjdeme pred Vianocami 18.12.2017 a 21.12.2017 od 8:00 - 14:00 hod.

Mimoriadne zmeny v programe bohoslužieb budú oznámené na nedeľných svätých omšiach.

Príspevky, postrehy a námety do časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

Milí kamaráti,

predstavte si, že sa chystá veľká narodeninová oslava, párty. Nakupujú sa darčeky, jedlo, pečú sa koláče a všakové dobroty. Ľudia dva mesiace dopredu nemyslia na nič iné, iba na tú oslavu.

Čistia svoje domácnosti, vyzdobujú si ich, zháňajú sa za rozličnými vecami, len aby na oslave nič nechýbalo a každý sa na nej cítil príjemne. Posielajú si pohľadnice, či píšú esemesky.

Konečne je tu ten deň. Ty si oslávencom, kvôli ktorému je to všetko.

Ale pozor, všetci si dávajú darčeky, sú šťastní, smejú sa, niektorí si aj od šťastia poplačú, ale ty oslávenec stojíš v kúte. Nikto ti nedáva žiaden darček, všetci na teba zabudli. Ako sa cítiš?

Ježiš –Boží Syn, to prežíva každé Vianoce takto. Najväčší oslávenec, ktorý prináša darčeky, sám je darčekom od Otca pre nás.

Pokúsme sa tieto Vianoce prežiť inak. Nech On je stredobodom našej oslavy, nech sa v našej rodine cíti príjemne a pripravme mu nejaký darček. Popremýšľajte, čo by ho mohlo potešiť.

**Prajem Vám tie najkrajšie Vianoce a nech Boh sa zrodí aj vo Vašom srdci.
Vaša Vranka Danká**

ÚLOHA

Vyrobte pre Ježiška narodeninovú pohľadnicu a napíšte, čo mu želáte. Svoj darček dajte pod vianočný stromček k Betlehemu. Môžete sa inšpirovať týmito nápadmi.

